૭૮૬

III 1923 6-9-1923

ગઝલે દીલારામ

Reg No. 216

દીલખુશ કવ્વાલી.

પબ્લીશર્સ,

શાહ મંગળદાસ લલ્લુભાઈ નારણદાસ

497 બુકસેલર.

ઠે૦ લીમડાચોક–સુરત

સુરત બરાનપુરી ભાગળ ઉપર આવેલા

શ્રી "અનાવિલ" પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં

ગોવિંદજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યું.

કી. રૂ. ૦—૪—૦.

૨૦૭૭૨

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कॉपीराअिट विभाग]

अनुक्रमांक १०७७१ वर्गांक

पुस्तकनुं नाम [illegible]

विषय [illegible]

૭૮૬

ગઝલે દીલારામ

ઔર

દીલખુશ કવ્વાલી.

જીસમેં

ઉમદા ગજ઼લે-કવ્વાલી, વગયરેં ઉમદા તોરસે
દરજ કીયાહય,

સુનલો કુછ જાં બજાં, તારીફ ગજલસે મહેફીલ મેં,
પરસ્તાનકી બહાર દીખા રહી હય, ય ગજલે-મેહફીલ મેં.

પબ્લીશર્સ.

શા૦ મંગળદાસ લલ્લુભાઈ બુકસેલર.

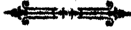
ઠે૦ લીમડાચોક—સુરત.

આવૃત્તિ બીજી. પ્રત ૨૦૦૦. ૧૯૨૩

ઓ કિતાબકે સબ હક પબ્લીશર્સકે લીએ મહફુજ હય.

કીમત સીર્ફ ચાર આના.

પ્રસિદ્ધ કર્તા—શા. મંગળદાસ લલ્લુભાઈ બુકસેલર.
પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું—ચીમડાચોક—સુરત.

સુરત બસનપુરી ભાગળ ઉપર આવેલા શ્રી "અમાનિજ" પ્રિન્ટીંગ
પ્રેસમાં ગોવિન્દજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યું.

૧૦૮૭૧

તૈયાર છે! તૈયાર છે!! તૈયાર છે!!!

ગાયનોનાં શોખીનોને ખુશ ખબર.

તાકીદે મંગાવો=તદ્દન નવીન બુકો.

મહેરીલે મંઝીલ ઉર્ફે ગૌહરે કવ્વાલી	કીં૦ રૂ૦	૦-૧૨-૦
નાટય ગઝલ સંગ્રહ ઉર્ફે ગઝલ કાવ્યમાળા	,,	૦-૧૨-૦
સંગીત કળાધર ઉર્ફે અહત-ગાયન ભંડાર	,,	૦-૧૨-૦
રસીક ગાયનમાળા અથવા રાગ વીલાસ	,,	૦- ૪-૦
મધુર મોહીની અથવા સુંદર ગાયન	,,	૦- ૪-૦
સ્વર્ગ મોહીની અથવા મધુરા ટહુકાર	,,	૦- ૪-૦
ફુલનહાર ગાયનમાળા અથવા ગાયન સંગ્રહ	,,	૦- ૪-૦
સંગીત ગાયન પ્રકાશ અથવા નાદ સંગ્રહ	,,	૦- ૪-૦
સુરતની સુરત અથવા સુવર્ણમાળા	,,	૦- ૪-૦
મનહર ગાયન સંગ્રહ અથવા ગાયનમાળા	,,	૦- ૪-૦
સુવર્ણ હારમાળા અથવા હીરાનો હાર	,,	૦- ૪-૦
મુંબાઈની મોહીની અથવા મીઠું બુલબુલ	,,	૦- ૪-૦
અનંતે બહાર અથવા નાદ સંગ્રહ	,,	૦- ૪-૦
મનરંજન રમુજી ગાયન સંગ્રહ	,,	૦- ૪-૦

મળવાનું ઠેકાણું—

શા. લલ્લુભાઈ નારણદાસ બુકસેલર.

ઠે૦ ચીમડાચોક—સુરત.

ગઝલે દીલારામ

ઉર્ફે

દીલખુશ કવ્વાલી.

ગઝલે-હયરાં

મેરે દીલમેં જબકે વોહ તશરીફ ફરમાં હો ગયા,
બે-શકો લારેબ ફીર અરશે માઅલ્લા હો ગયા.
ઇશ્ક જીસ દીનસે મોહંમદ મુસતફાકા હો ગયા.
સચ તો યે હે ખાસ મેં બંદા ખુદાકા હો ગયા.
હીજરસે ઘબરા ન અય દીલ પહલે અબ લાતક નતુ
ફીર મીલાયેગા ખુદા ગર લુત્ફ ઉસકા હો ગયા.
આતશે દોજખ મુઝે છુ જાયે કયા ઉસકી મજાલ,
કયું કે મેં શયદા હબીબ કીબ્રીયાકા હો-ગયા.
વાયદયે વસ્લ અબ તો પુરા કીજીયે બહરે ખુદા.
આજ કલ કરતેહી કરતે એક જમાનાં હો-ગયા.
જાહેદા હમકો નહીં જન્નતસે તેરી કામ કુછ,
કુચયે દીલદાર અબ મસકન હમારા હો-ગયા.
જાનકર ખાલી કફન વાપસ હુવે મુનકર નકીર,
ઇશ્કમેં અય જાન તેરે લાગીર મેં અયસા હો-ગયા.
મીસલે આઇના કે અય હયરાં કયું હયરાન હે,
કયા મોહંમદ મુસતફાકા તુભી શયદા હો ગયા.

ગઝલ-હુસેન.

મેંહું બેતાબયા રસુલુલ્લાહ, મીસ્લે સેયમાબ યા રસુલુલ્લાહ,
હીજરમેં આપકે તડપતાહે-દીલ બેતાબ યા રસુલુલ્લાહ
દીનો મુરશીદહે શીફાતુ મેરે-સબકો અહબાબ યા રસુલુલ્લાહ.
દુરરે બન ગંએ તેરે કનાદલ-દુરરે નાયાબ યા રસુલુલ્લાહ,
હે ભલો દીનકે તેરે, બરહક-ચાર અસહાબ યા રસુલુલ્લાહ,

(નગ-મચે-રૂહાની)-ગઝલે-કવ્વાલી.

મારે બાંકે જવાન મદની, તોરે જોગમેં જેની ફરની,
મોરે બાંકે રંગીલે સૈયાં મેં લાગુ તોરે પૈયા,
કાહે કરત હે દીલ શકની, મેરે બાંકે જવાન અરબી.
મુજકો હે તેરી ઉલફત, કીસ તરેહ કરેંગી ફુરકત
મેં દખની તુહે મદની, મોરે બાંકે જવાના અરબી.
મેં કહુંગા રોજે મેહશર, વો આવેહે બાંકે શરવર.
મુમદો ડોઊ મીસલે અરની, મોરે બાંકે જવાન અરહી.

(રશીલા કવ્વાલ) હમારી-ફરીયાદ-ગઝલે-કવ્વાલી.

મોહબ્બત ગયરસે મેરી. છોડા દો યા રસુલલ્લાહ
મુઝે અપના હી દીવાના બનાદો યા રસુલલ્લાહ
લગા તકયે ગુનાહોકે પડા દીનરાત સોતાહું
મુઝે ઇસ ખ્વાબે ગફલતસે જગાદો યા રસુલલ્લાહ
પડા હું કેહરે દરીયામેં બંવરમેં ખાતા હું ચક્કર
કીનારે લુત્ફસે મુજકો લગા દો યા રસુલલ્લાહ
અંધેરી કબ્રમેં મુજકો અકેલા છોડ જાયેંગે
વહીં દીદાર તુમ અપના દીખાદો યા રસુલલ્લાહ,
ખુદા મુજકો મદીનેમેં જો લે જાવે તો બેહતર હે
યેહી હય આરઝુ જલદી બતાદો યા રસુલલ્લાહ
હુસેની પીરહે મેરા કે જીનકા મુલ્ક બયતુલ્લાહ
મુસાફીર હું મેં કાબેકા બુલાલો યા રસુલલ્લાહ

ગઝલે-નગમેહિન્દ

અંચતો ઢુંડત ઢુંડત હારગઇ મોહે પીકે નગરમા ડગર નહ મિલા
તન સુખ ગયો પગ સુજ ગયો કહીં હાય વોહ શામ સુંદર નહ મીલા
તોરી મીનતી કરૂં સુન એરી સખીજો તુદેસ મદીનેમેં પોંહચે કભી
યહી કહીઓ અય બસર બકે બની ફિરી ઢુંડ તુમ્હારા નગર નહ મીલા
મંચ તો બૈઠીથી મનમેં લેહ આસા લગીકે વો શામ મીલા મોહે યાદ કરે
વાકેહવારે જો મંચ સીસ ધરૂં કીયે લાખ જતનવાકા દર નહ મીલા

મેરા શામ કન્હયા મદીને બસો મોહે મુરલીકીસે નહ
સુનાયે ગયો
મંયતો બુરજવારેકા ઢુંડ ફીરી ગઇ દેશપ્રદેશ મગર
નહ મીલા
લગી બીરહ અગન ભયો સુખમદન કોઇ શાહ મદીનેસે
જાય કહે
નહીં આસકે હીંદમેં જીવ બચે, મોહે આપકા દરસ
મગર નહ મીલા.

ખ્યાલ—ગઝલે—અહમદજી.

મંય તો કહું સંસાર કો દેખો ઇશ્ક કહે વોહ યાર દીખા,
વરના કરૂંગા ખ્વાર તુઝે મંયકાઅબે કા સરદાર દીખા.

મંયને ચહડાયા સુલીપર મન્સુર ઇશ્ક હય નામ મેરા,
કોન બચાહય મુઝસે બતાવો નામ જપે સુબ્હા શામ મેરા.

અનલહક તુ ભેદ બતા ઉનકા અલીફસે હય કુલ્સે આમ મેરા,
તુમને સુના હય કભી અઝીઝો તાલીબ થા ગુલફામે મેરા.

ઇશ્ક હું ઔર આશક તુ હય સનમકા ચલ દીદાર દીખા,
વરના કરૂંગા ખ્વાર તુઝે મંય કાઅબેકા સરદાર દીખા.

કીસીકો મંયને ખ્વાર કીયા ઔર કીસીકા બેડા પાર કીયા,
મજનું કો મંયને ફીરાક બન બન લયલાકા બીમાર કીયા.

મુસાકો જબ ઘેરા મંયને તુઝપે જા ગુફતાર કીયા,
અરની કહેકર દેખી તજલ્લી બસ બોલા ઇન્કાર કીયા.

માનું ન હરગીઝ મંય કીસીકી બાત તું ચલ રફતાર દીખા,
વરના કરૂંગા ખ્વાર તુઝે મંય કાઅબે કા સરદાર દીખા.

અલ્લાહ મોહમ્મદઅલી ફાતેમા હસન વ હુસેન ગુલફામ હય દો,
ઇશ્ક હકીકી ઇશ્ક મજાઝી એક હી દોલે પર નામ હંય દો.

કમી ખર્ચ ઔર મહેર બમ્સ જે છન ચારોંકે નામ હંયદો,
ઔર ઝબર હંય એક કુરરપર ઉનેકે ભી અંજામ હંયદો.

હમ તુમ મીલાકર ચલો સાંવલ અહમદજી દીલદાર દીખા,
વરના ફરંગી ખ્વાર તુઝે મંય કાબેકા સરદાર દીખા.

બાહરેસ્તાન બંબઈ—ગઝલે-ઠુમરી-ભૈરવી-

મંય તો અપને ખ્વાજાકી જોગન બની—
જોગન બની ... ... બૈરાગન બનીરે

દોહરો { ધુવા પસીના તુર કારે ઓયા ચમબેલી ફુલ
સબ સખીયન મીલ સેહરા ગુંથા પહને નબી રસુલ

મંય તો જોગન બની અપને—ખ્વાજાકી જોગન બની

દોહરો {
દુલા અંદર સજ રહા હય બાહેર પડી હય બરાત
ચારોં પાયે ઉઠ ચલે તો કોઇ ન ઓયા સાય-મંયતો
સોના લેને પીયું ગયે સુના કર ગયે દેસ
સોના મીલા ન પીયું મીલે રૂપા હોગયે કેસ-મંયતો
કાગા નેન નીકાશ દુ પીયા પાસ લે જાય
પહલે દરસ દીખાય કે પીછે લીજીઓ ખાય-મંયતો
નદી કીનારે ધુંવા ઉઠત હય મય જાનું કુચ હોય
જીસકે કારન મય જલી વહી ન જલતા હોય

મંયતો જોગન બની અપંને ખ્વાજાકી મંયતો જોગન બની

શએર {
કાસદ લાવે ખબર યારકે આજાનેકી,
જાન જાતી હય ચલી હીજરમેં દીવાનેકી.

ગઝલે—ઝેહરાજાન.

યહી દીન હંય દુઆ છેલો કીસીસે કબલ મુઝતરસે.
જવાની આ નહી સકતી મેરી જા ફીર નએ સરસે.
યેહ કહદો અબરે બારાંસે અગર બરસે તો યું બરસે,
કે જયસે મેંહ બરસત હય હમારે દીદ યે તરસે.
મીલા હોગા કીસીકો બા વફા કોઇ મુકદ્દરસે,
હુવા હોગા કીસીકો વસલ હમે તો ઉમર ભરસે.
અભી કમસીન હો યેહ નફરત તુમ્હેં કુછેકે ઝેવરસે
જભી નામે ખુદા સેહરા બનએગા આપકે સરસે.

ગઝલે—અકુર

ના ગયેરસે રહે ના હમસેં મુલાકાત રહે,
જાન જાતી રહે ક્યા ગમ હૈ અગર બાત રહે.
સરકે કટાનેકા મુઝે ગમ નહીં પર ગમ હૈ યે,

બાત વોહ કીજીયે છુપમેં કે મુલાકાત રહે.
નીંદ આંખોંમેં હૈ ખરાબ હુઇ હૈ ચીતવન,
સચ બતાઓ કે મેરી જાન કહાં રાત રહે.
નજાએકે વક્ત મુઝે છોડકે, જાતે હો કહાં,
જીંદગી ભરતો મેરી જાન મેરે સાથ રહે.
જામ હાથોંમેં રહે તાકમેં ઇમાન રહે;
હાય ઇસ ઇશ્ક મેં હિંદુ ન મુસલમાન રહે.
આગ જાનેકી જબી દીલમેં ખુશી હોવે ગફુર;
યારભી સાથ રહે મોસીમે બરસાત રહે.

ગઝલે-મુમતાજ.

યા નબી લીજે ખબર અપને દીલ અફગારોંકી,
જાન જાતી હે ચલી હીજ્રમેં બીમારોંકી.
તપે ફુરકતકો મેરી અતીબ્બા બોલે,
શરબતે વસ્લ દવા અચસે તો બીમારોંકી.
રહમ કર હાલે પરેશાંપે રસુલે અરબી,
લીજીયે જલ્દ ખબર હીજ્રકે ગમખારોંકી.
કુછ નહીં દુર હે યે આપસે મહબુબે ઇલાહ,
કરો જાગીર અદન હમસે ગુનાહ ગારોંકી.
યાદ કરો રોઝે અકદસકો લેકે યા અહમદ,
દેખકર રોતા હું મેં શકલકો ઝવ્વારોંકી
જાકે તીબામે ખુદાયા બતુફેલે અહમદ,
દેખે મુમતાજ ઝલક રોઝેકે મીનારોંકી

ગઝલે-તાહીર.

યારકી ગલીયોંમેં ક્યું કર યાર જાના છોડ દે,
કીસ તરેહ બુલબુલ ચમનસે આશીયાનાં છોડ દે,
ચેહંસી અચ્છી નહીં યાં દીલપે બીજલી ગીર પડી,
નીચી નઝરોંસે મેરીજાં મુસકુરાના છોડ દે.
તર્ક કર ગયરોંસે યારી યે ચલન અચ્છા નહીં,
વહાંકા જાના છોડ દે ફીતના ઉઠાના છોડ દે.
દેખકર આઝુરદા ખાતીર મુજકો વોહ બોલા સનમ
જો ખુશ માને મેરી મેહફીલમેં આના છોડ દે.
યા ઇલાહી વોહ ન ફુટે ઉસકી ફુટના હે ગઝબ,
યું મેં રાઝી હું મુઝે આહે જલાના છોડ દે.
હમને પેશ ખુદા તુ જાકે ક્યા દેગા જવાબ,
દેખે તાહીર ઇન બુતોંસે દીલ લગાના છોડ દે,

(નવનેહાયે ગુલશન)—ગઝલ.

યે કયસે બાલ બીખરે હે, યે સુરત ક્યું બની ગમકી
તુમ્હારે દુશ્મનોંકો ક્યા પડી હે મેરે માતમકી
મઝા ઇસમેંહી આતાહે, નમક છીરકો નમક છીરકો
કસમ લેલો નહિ આદત, મેરે જખમોં કે મરહમકી
શીકાયત મીસસે ક્યા કજીએ, હય ક્યા ઉલટા ઝમાનાહે
બડાહય પ્યાર જબ હમને, મોહબ્બત આપને કમકી
ન માલયેગા ન મીલયેગા, કોઇ હમ મર ન જાએંગે
ખુદાકા શુકર હે પેહલે કે મોહબ્બત આપને કમકી
ખુદા જાને તુમ્હેભી, રેહેમ આતાહે ગરીબોંપર
પસે પરદહ તો મોહલ્લત, નહિ મીલતી કોઇ દમકી
વહાં જાતેહો થમ થમકર, ચલો ઐસીભી ક્યા જલદી
ખુદા રખ્ખે તુંમહી તુમ હો નજર પડતીહે આલમકી

શાએર { જીસ રંગમેં અય યાર સુજે, તું નજર આયા
ઐસા કોઇ ગુલભી નહિ, ખુશરૂ નજર આયા

ગઝલે—તાહેર.

યે દાંતની શોખીયાંભી આ ગઇ ક્યુંકર ખુદા જાને,
અભી કમસીન હે વોહ નાઝો અદા ઉસકી બલા જાને,
તુમ્હારે તો હરએક અંદાજમેં સો સો અદાયેં હે,
મેરી જાં એક અદા હોતો કોઈ ઉસકો અદા જાને.
કીસીકા મુસકુરા કર આરઝુએ વસ્લ પર કેહના,
ઉસીસે યે કરો બાતેં કે જો ઉસકા મઝા જાને.
સવાલે બોસે પર કીસ સાદગીસે હંસકે કેહતે હેં,
મેરી કીસ બાત પર બતાહે તુમકો પ્યાર ક્યા જાને
ફીદા હું શોખીયોં પર ઉસ સરાપા નાઝકે તાહેર.
કે ગર બોલું તો દીવાના ન બોલું તો ખફા જાને.

ગઝલે—અમીર.

ગેહ જો સુરત હય તેરી સુરતે જાના હય યહી
યહી નકશા હય યહી રંગ હય સામાં હય યહી
અપની હસતી કે સીવા ગેરકો સીજદહ હય હરામ
મઝહબે પીર મુગા મશરબે રીન્દાં હય યહી
બીસતરા ટાટકા હો પારચા કમ્બલકી કુલાહ
તાજે ખુશરૂ હય યહી તખ્તે સુલેમાં હય યહી
દુનીઆં મેં નહી અબ તેરે સીવા કેઇ અમીર
અપની તો મુઝહ હય રફીક હય અરમાં હય યહી

ગઝલે—બઝમ.

યે હુસ્ને દીલફરેબ ઓરોંમે પયદા હો નહીં સકતા,
બહોત મુશ્કીલસે હોસકતેહેં તુમસા હો નહીં સકતા.
ખુલાહી વસ્લકા વાએદા ઉન્હેં ખુદ યાદ આજાયે,
તુઝેતો શર્મ આતી હે તકાઝા હો નહીં સકતા.
મેર અશાકે નદામત આનશે દોજખ બુઝા દેગા,
યેહ વોહ કતરા હે હમસર જીસકા દરીયા હો નહીં સકતા.
કરૂં જબતક ન મેં નાલે કયામત આ નહીં સકતી,
ચલે જબ તક ન વોહ બુત હશ્ર બરપા હો નહીં સકતા.
બહોત ખુલ્દે આશીયાંને કીથી ઉનકી ઇજ્જત અફઝાઇ,
નહો અય બઝમ મેરી કદ્ર અયસા હો નહીં સકતા.

ગઝલે—હુમેદ.

યે એમોકા તુમ્હારી હરઘડી દીલ લગી કયસી,
તબીયત આદમીકી હે કભી કયસી કભી કયસી.
નહીં દીલ લેકે દેતે યે તુમ્હારી ધાંધીલ કયસી,
મેરીહી ચીજકો કેહતેહો મેરી હે તેરી કયસી.
જહાં આયા વહાં ખોયા ગયા હુમસે અલગ છુટા,
સઝા અપને કીયેકી દીલકો આખીર મીલ ગઇ કયસી.
બયાને સોઝે દીલ રો–રો કે કેહતા હું તો કેહતે હેં,
લગી હે આજ જબ દીલમેં તો આંખોમેં તેરી કયસી.
વોહ સુન સુનકર મેરે હર શએરકો અય હુમેદ કેહતે હેં,
તબીયતમેં હે ઇસ કમબખ્તી કી શોખી ભરી કયસી.

ગઝલે—હાફીઝ.

યે રેન કાલી ચીરાગે દીલ લે સજનકો ઢુંડન ચલી ચલીજી,
નઝર ન–આયા સજન રંગીલા મેં છાન–મારી ગલી ગલીજી.
યહાંભી દેખી વહાંભી દેખી ફીર આખીરશકો ચમનમેં જાકર,
શજરમેં દેખી ગુલોંમે દેખી સારી કલી કલીજી.
કીસીને બોલા કે અય દીવાની, વોહ કોન મુશ્ક હે અયસા જીસકે,
ફીરાકમેં હે મીસ્લે ઝુલેખા જવાની તેરી ઢલી ઢલીજી.
યે ગરમીયે ઇશ્કકી હકીકત કહાં મેં જાઉં કીસે સુનાઉં.
સજન મેં તેરે ફીરાકે આલીકમેં આજ સરાપા જલી જલીજી,
બુરી બુરી કરકે શોર મેરા જહાંમેં સબને મચા રખા હે,
મેરા સજન પર બઝા હે બોલા બુરીકો કેહતા ભલી ભલીજી.

સતી સતી લોગ કેહતે હેં પર સતીમેં મુઝમેં ફરક હે બેહદ.
મેં આલીશાં મહલમેં સજનકે જાતી ન ઉનસે ટલી ટલીજી.
ન છુડુંગી નામ મુબારક ઓર ઉમર વ ઉસમાંકો મેં હાફીઝ,
બ રોઝે મેહશર ઉઠુંગી મુસહફ કહુંગી મેં યા અલી અલીજી.

ગઝલે—મુમતાઝ.

યે માના કુદરતકા તેરે નઝારા હો નહીં સકતા.
મગર હર તાલીબે દીદાર મુસા હો નહીં સકતા.
છુપે કયા તુમ જો ઝીદ પર આહી જાયે દેખને વાલે,
મકાં કયા લા મકાંપર તુમસે પરદા હો નહીં સકતા.
ન આતે તુમ મુઝે દર પર બુલા લેતે તો મીલ લેતે.
જો તુમ ચાહો તો સબ કુછ હો સકે કયા હો નહીં સકતા.
કીયાથા વાએદા મીલનેકા ન આયે અબ તલક યે કયા
જરાસા આપસે ઇકરાર પુરા હો નહીં સકતા,
તેરી સુરતભી દીલમેં દેખ લી અપનાજી ચાહા,
યે સબ કેહનેકી બાતેં હે કે મીલના હો નહીં સકતા.
કહાં મુમતાઝ તાકત હમમેં ઉલફતકે છુપાનેકી,
મગર જબ વોહ છુપાયેં હમસે ચરચા હો નહીં સકતા.

ગઝલે-દાગ.

યે દીલ લગીભી કયામત-કી દીલ લગી હોગી,
ખુદાકે સામને જબ મેરી આપકી હોગી
વહાંભી તુજકો જલાઉંગે તુમ જો કેહતે હો,
ખબર ન-થી મુઝે જન્નતમેં આગભી હોગી.
કલમ નહો કહીં રોઝે હિસાબ અય નાસેહ,
વહાંભી તેરી ઝબાં ચાર હાથકી હોગી.
દુઆયે વસલે બુતાં માંગતા હું કાબએમેં,
ખુદાકે ઘરમેં કીસી શયકી કયાં કમી હોગી.
નિગાહે શોખકી કુછ દે જવાબ અલ શીકર,
તુમ્હારી આંખકી કીસસે બરાબરી હોગી.
બહોત જલાયેગા હુરોંકો દાગ જન્નતમેં,
બગલમેં ઉસકે વહાં દીલકી ખુશી હોગી.

ગઝલે—[illegible]

યેહ જો સુરત હય તેરી સુરતે જાન હય યહી,
યહી નકશા હય યહી રંગ હય સામાં હય યહી.

૧૦૭૭૨

અપની હસતી કે સીવા ગૈર કો સીજદા હયમં હી,
મેઅઝબે પીરે મુંગા મઅશરબે રીંદા હય યહી.
બીસતરા ટાટ કા દો પારચા કમખલ કી કુલાહ,
તાજે ખુસરૂ હય યહી તખતે સુલેમાન હય યંહી,
દુ જહાં મેં નહી અબ તેરે સીવા કોઇ અમાર.
અપની તો ખુઝે હય ફહમીદ હય ઇરફાં હય યહી.

ગઝલે—સાદીક.

યેહ દીલબદીલ હએ દીલ દીલે દીલદારકી કસમ,
દીદા બદીદા દીદ હએ દીદારકી કસમ.
દીલ લેતા હએ સો દેતા હએ જો દેતાહએ વોહ લે,
યેહ સવદા મુફતકા હએ તુ લે યારકી કસમ.
અએશોખ ઝઓક શઓ કમેં આ લુટલે બહાર,
દુકાન ફુસનવાઝ હએ મક્કારકી કસમ.
શીશેસે લે સબરા પીયાલેસે ભર પીઉં,
મસ્તો યેહ રોઝે ઇદ હએ મએખ્વારકી કસમ.
મએ નોશ ગર હો હોશએ બેહોશ ફેર હએ હોશ,
યેહ હોશે જોશ, હોશ હએ હુશયારકી કસમ.
સાદીક હું ખએર રીંદ ખરા બાત મએ પરસ્ત
હસ્તીમેં મસ્તી મસ્તલએ સરશારકી કસમ.

ગઝલે—બેદીલ.

રહે હુસ્ને દીલ આરાઇ, મોહૈયોદ્દીન જીલાની,
કે એક આલમ હે શયદાઇ, મોહૈયોદ્દીન જીલાની.
સીતારે સબ છુપે અબ તાબબદ, ચમકેગા શમ્સ ઉનકા,
હે તો મેહશર તજલ્લાઇ, મોહૈદ્દીન જીલાની.
નહી કુછ આજસે ઇઝઝો શરફ મજદો કરમ ઉનકો,
ય હે મીરાસે આબાદ, મોહૈયોદ્દીન જીલાની.
ન જીંદા રસમેં દી કરતે હો વોહ દુન્યામેં ક્યું આતે.
જીલાને દીલકો આયે મોહૈયોદ્દીન જીલાની.
દીખાઉં કીમીયાગરકો કે લે અક્સીરે આઝમ દેખ,
મીલા ખાકે કદે પાયે મોહૈયોદ્દીન જીલાની.
ઇલ્લાહી કીસ્મતીયે બેદીલ વલાહુમસે મજા દીજો,
બ અજરાયે મદદહાયે મોહૈયોદ્દીન જીલાની.

ગઝલે—અઝીઝ.

રકીબોંકી નઝર હોજાયેગી નીકલો ન યું ઘરસે
સંભાલો અપના અનાચલ તુમ દુપટા ઓડલો સરસે
લગાયા દીદએ હાનીસ્તા દીલ ઉસ ફીના પરવરસે,
શીકાયત રંજકી હમ કર નહીં સકતે મુકદરસે.
જો સચ પુછો તો યે હે કદર અફઝાઇ મોહબ્બતકી.
હસીનાને જહાં આરાસ્તા હોતે હેં ઝેવરસે.
કીસીકો ઢુંડતે ફીરતે હેં હમ મયદાને મેહશરમ;
કીસીકા ઇશતીયાકે દીદ લાયા હે હમેં ઘરસે.
મઝા જબ થા સવાલે વસ્લ પર ઇકરાર કર લેતે,
અઝીઝ એેજ ટીક ટીકી બાંધે હુવે બયઠે હેં શશદરસે.

ગઝલે—કયેસ.

રસુલે હાશીમીકી મદહેખાની મુજકો બાઇ હે,
દીલોં જામેં યેહી સલ્લે અલા ઉલફત સમાઇ હે.
હલાવત આતીહે જયસી હમેં નામે મોહંમદમેં.
નહીં ઉસકે મુકાબીલ કોઇ આલમમેં મીઠાઇ હે.
મઅે નાઅલેન ગો જબ અર્શપર વોહ શાહીદે દાવર
કહા હકને કે અય અહમદ તેરે કુરબાન ખુદાઇ હે.
નહીં ઝાહીરથા આલમમેં જો વોહ સાયયે હુમા ઉનકા.
ખુદાહી જાનતા હે ઉસકો યે સીરરે ઇલાહી હે.
નસીમે સહરને મુઝદા સુનાયા વસ્લે અહમદકા,
જહ તાલેઅ કે મુદતમેં મેરી હીચકી થમાઇ હે.
રસુલુલ્લાહ જબકે કયેસ તુજકો યાદ કરતે હેં,
મીસાલે ગમજદાં ફીર કીસ લીયે સુરત બનાઇ હે.

ગઝલે—જલાલી.

રસુલલ્લાહ કે રોઝે પે જો મેહમાન હોતેહોં
તસદ દુક ઉનપે હુરે ઓર મલક કુરબાન હોતેહેં.
નઝર આતીહે દુનીયા મેં નબુવત કી ઝીયા ઉનકો,
વોહ શાને અમબીયાઇ દેખકર હેયરાન હોતેહો.
વો લે લેતેહેં મ લેકી ખુદાસે ગુલશને જન્નત,
અઝલ સે જોકે મોમીન સાહેબે ઇમાન હોતેહેં.
શબે મેઅરાજ થાયે અર શીતું મેં શોરો ગુલ બરપા,
મહમદકે આજ મોહમદ અરશ પર મેહમાન હોતેહો.

કઝારહે તસદ્દુક ઉસ શહેનશાહે રીસાલતપર
હમી કયા એક નીરાલે આપ પર કુરબાન હોતેહેં.
કહેગા ઝુમકર અબરે કરમ જોશે કરીમીપર,
ગુનેહ ગારોંપે રહેમત કે સરો સામાન હોતેહેં.
હમેં બસનેદે અય સાકે આદમ અપની તુ બસ્તીમેં,
કે હસ્તી છોડકર હમ બે સરો સામાન હોતેહેં,
ગમે આલે નબીમે જીનકે દીલ રોતેહેં ઓર આંખે,
જલાલી ઉનકેન હુંસે બપા તુફાન હોતે હેં.

ગઝલે–તજમ્મુલ.

રેહતા હે ખાઅમેંભી શોકે લીકાયે ખ્વાજા,
ચોંક ઉઠતા હું યે કેહકર દેખો વોહ આયે ખ્વાજા
હર રંજમેં મેહનતમેં તકલીફમેં અલમમેં,
હે ઓર કોન અપના હામી સીવાયે ખ્વાજા.
મકસુદકે ગોહરસે ભરદે ગદાકા દામન,
આજાયે જોશપર જબ બહરે અતાયે ખ્વાજા.
હુરોંકા તીર ઉલફતમેં કયા જીગરપે ખાઉં,
બીસમીલ બનાચુકી હે કેગે અદાયે ખ્વાજા.
દૌલતસે ફકકી દયા દીલકો ગની કીયા હે.
કુરબાન જાઉં તેરે ચશમે અતાયે ખ્વાજા,
મુમકીન નહીં હે હકમેં હો આંખ અય તજમ્મુલ,
જબતક ન માઅરેફતકા સાગર પીલાયે ખ્વાજા.

ગઝલે અકબર–કવ્વાલી.

રોતી હે શબનમ કે નયરંગે જહાં કુછભી નહીં
સીંખતી હેં બુલબુલે ગુલકા નીશા કુછભી નહીં
કાસ રેહલતકી સદાહે કાફલે વાલો ચલો
એક દો દમ હે કયામે કારવાં કુછભી નહીં
હો ગયા માલુમ કુફલો મન અલય હા શાનસે
ગયર જાતે હકકે ગુલઝાર જહાં કુછભી નહીં
ઓર ગમે બરગે ગુલીસ્તાં, ઉડ ગઈ ગુલશનકી ખુ
શ્બુ ગુલ કુછભી નહીં બુલબુલકી જો કુછભી નહીં
જોડ સારે તોડ ડાલે બાંધ કર બંદે કફસ
ગોરકી અંગલીસે બીત હે પેકલચાં કુછભી નહીં.
હો ગમે દુનયા ઝમીંદ મુંહસે ખાખાકર શીકસ્ત

ફોજે હારા લશ્કરે નવશેરહાં કુછભી નહીં
જીનકે મેહલોમેં હઝારોં રંગકે ફાનુસથે
ઝાંડ ઉનકી કબ્રપર હૈ ઓર નીશાં કુછભી નહીં
ચાર દીનકી ચાંદની હત ફીર અંધેરી રાત હય
ચેહ તેરા હુસ્નો શબાબ અય નવ જવાં કુછભી નહીં
જીનકી નોબતકી સાદસે ગુંજતે થે આસમાં
મકબરોં મેં બંદ હૈં, વોહ હુંને હાં કુછભી નહીં
સયર હાઝીર કયું હો દરબારે રસુલલ્લાહ મેં
જલ્દ યસરબકો ચલો અકબર યહાં કુછભી નહીં

ગઝલે—અકબર.

રૂખે પુર નુરસે ઝુલફોંકો હટાલે સાકી,
ચાંદકો કાલી ઘટાઓંસે બચાલે સાકી.
આબે ઝમઝમ તો પીલાયા હે ઈનાયતસે મુઝે,
દેદો કોસરકેભી હો ચાર પ્યાલે સાકી.
કીસ કદર નશ્શાયે ગફલતમેં હુવાહું મદહોશ,
અબ ગીરા મેં યે ચલા બહરે ખુદા લેસાકી,
રૂખે પુર નુરસે કાકુલકો ન ઝટકાના થા,
પડ ગયે ચૌધવીંકે ચાંદપે હાલે સાકી,
સુયે રૂખ કેહતી હૈં ઝુક ઝુકકે ઘટાયેં કાલી.
લું બલાયેં તેરી અય ગેસુ ઓ વાલે સાકી.
હામીદો અહમદો મોહમુદો મોહમંદ કાસીમ
પ્યારે પ્યારે હૈં તેરે નામ નીરાલે સાકી.
અપને અકબર કોભી એક જામે મોહબ્બત દેના
અય નયે સાગરોંકે બાંટને વાલે સાકી.

ગઝલે—એદમ.

લયલાકો તુને ઐયાર મુજનુ બનાકે મારા,
કયસે શકીસ્તા દીલકો દરદર ફીરાકે મારા.
ફોરા હય પથ્થરોંસે સર કોહકન કા કીસને,
મનસુરસે અનલહક કીસને કહા કે મારા.
એ યાર તેરી કયા નેરંગીયાં બયાં હોં,
ધુલ બનકે આપ હમકો કાફર બનાકે મારા,
મરજાન ગર્જ બલાસે એ દીલ નહી ગમ ઉસકા.
કર શુકર ઉસને અપના બન્દા બનાકે મારા.

સબબર રખા ખીયાલે મેહુમેં કીસને બેદમ,
ઓર મુબઠ હમકો રૂખસે પરદા ઉઠાકે મારા.

ગઝલે—સરદાર.

લગાયા મેંને જો તુમસે દીલકો તુમ્હારે દીલપર નીશાં નહોગાં.
ઉઠાયે સદમે હૈ જીતને મેંને જહાંમેં કીસપર અયાં નહોગા.
હે ખોફ મુજકો અકેલે ધરકા કે હોગા વહાંપર ગુજારા ક્યુંકર,
મદદકો મેરી જો લુતફે યજદાં નદીમો હમદમ વહાં નહોગા.
લગાયા ગુલસે જો દીલકો તુને સમઝલે દીલસે તુ અપને બુલબુલ,
હૈ ચંદરોજા બહારકે દીન યે ગુલતો રોજે ખીજાં નહોગા.
બહોત કીતાબેં પડહી હૈ તુમને યે માના હમને અય શેખસાહેબ,
છુપાઓ હમસે ન હાલે દીલકો નીહાં યે ઇશ્ક બુતાં નહોગા.
હે કોન સરદાર તુઝકો દેહશત શફી હોંગે તેરે રસુલે દાવર,
જો જલજલસે બરોજે મેહશર જમીં નહોગી જમાં નહોગા.

ગઝલે—નશીમ.

લડકપનમેંય ઝીદહય જાંની તુમ્હારી, અભી દેખતે હંય જવાની તુમ્હારી,
કદામેંને ઠેરોતો બોલેયે હંસકર, કજબ ફીર સુંનીગે કહાંની તુમ્હારી.
મકરર બલા આંને વાલી હય કોઇ, નહિ બે સબબ મેહેરબાની તુમ્હારી.
નશીમ અબતો ગભરા ગયા દીલ હમ, યુને કોન ફીર કહાંની હમારી.

(બુલબુલે બંગાલી)-ગઝલ.

લા મકાંપર ઘર બનાયા યારને, દર બદર હમકો ફીરાયા યારને,
ખુબ થી કીસમત કલામુલ્લાહકી, તુર પર જલવા દીખાયા યારને.
કરકે હમકો મોમીનો ઇમાનદાર, રાહ જન્નતકી દીખાયા યારને,
બોજ પર કીસમત હમારી આગઇ. દીને હક હમકો બતાયા યારને.
વસ્લ કીસ મોહસે બયાં બુલબુલ કરે, હમકો દોજખસે બચાયા યારને,

ગઝલે—મુમતાજ.

તોરે અનેકી પીયા જબસે હય ધુન મોરા હીન્દમેં જીવ લગાહી નહી,
હસી સોય બીમારા ને માર લીયે મોરા દુખકી ખબરયા જાગી નહી.
પડા બેડા મોરા મંજધરા મેં આ અબ ડુબત હય તુહી પારલગા,
મોરી નૈહયા કા ખેવનહાર પીયા કોઇ જગમેં યહારે સીવાહ નહીં.
મોરા હીન્દસે જીવ ઉચાટ ભયો મોરે દુખડા ન કુચ બળ બાટ ભયો,

તોરે દરસ બીના મોહે અન પડે કોઇ દીન્દમેં એસી દવાહી નહી.
ચેહલી બાગકી કીસતી હમ શીયામ પીયાજીસે જીવ દીયા વહી રહ ગયા,
તોરા દાસ હું જયસા ભલા હૂં બુરા યે મય કાહે કહું કે કયા હી નહી.
તોરી કીરપા હુમ હય જગમેં પીયા મુમતાઝ પે ભી અબ કરદો દયા,
મુઝે ચતસે બીસારના રૈન દીના તોરી પઇયાં પડત હું રવાહી નહી.

ગઝલ—અનવર.

સરક અય ઝુલ્ફ દીદાર રૂખે અનવર તો હોનેદે,
હમેંભી આજ મેહરે હુસ્ને પયગમ્બર હોનેદે.
ટેહેર ચલતાં હું બાગે ખુલ્દમેં જલદીહે કય રીદવાં,
નિશા ચડને તો દે મસ્તે મએ કોસર તો હોનેદે.
દીખા દુંગા તુજે અયદિલ મઝારે સય્યદે આલમ,
મુઝે બસ સર ઝમીને હિન્દસે બાહર તો હોનેદે.
તમાશા હોગા શામે હીજરમે સુબ્હે કિયામતકા,
મેરે નાલોંસે અય ઝાહીદ બપા મહશરતો હોનેદે.
યે બે હોશેભી અનવર કમ ન હોગી હોશીયારીસે,
ઝરા દીદારે ચશમે સાકીએ કોસર તો હોનેદે.

કવ્વાલી—યે—આસિક.

સતાવો હમકો ન તુમપર નિસાર હમભી હંય
નિગાહે લુત્ફકે ઉમ્મીદવાર હમભી હંય
જો દિલકે ઝખમોં કો દિખલાયા બુલબુલે નાશાદ
તો ગુલ યેહ કેહતે હંય સીના ફિગાર હમભી હંય
ખગે બોસા લીએ દિલ-ન દેંગે યાદ રહે
તુમ ચાલ બાઝ સહી-હોશીયાર હમભી હંય
કમ ઉમસે દગકે મીલેંગે કભી ન અય આસિક
વાહ શાહે હુસ્ન સહી શેહરયારહ ભભી હંય

ગઝલ—ચકુસુન.

સહકેમે તેરે ઝુલફોકે હર તાર તાર કે
દસતારે ગુલે અનાર કબા ખુતી દારકે
બુલબુલને વકતે કેહકે રો રો કે દીકે કહા
સય્યદ વાસ્તે મેરે પરવરદેગારકે
એચોંગે તો શહી પર ઉતનાભી કીજીએ
દીજીએ હાતોહાત કીસી નો બ્હારકે
રીયા તું ચલ શોભતી ભયમનબસ કરાર હુ
હમ જોને સારે દુરકે કંઠ બારપારકે

એ વતન હુએ હમારા તુમ પુછે તે હો કયા
હમ રહનેવાલે હુએ ઉસી બાગો બહારકે
અફસુસ તું શાદ રહીયો જમના કરેગા કયા
હમ હુવે ગોલા જીસ શહે ફુલફુલ સવારકે.

ગઝલે-સુફી.

સરાપા નુરે યઝદાની મેહેયોદ્દીન જીલાની,
મુજસ્સીમ ફયઝે રબ્બાની મોહેયોદ્દીન જીલાની.
જહાંમેં ઓરમી ગુજરે હે લાખો અવલીય પેકીન,
નહીં કોઇ તેરા હય સાની મોહેયોદ્દીન જીલાની.
ઝુહુરે ખીરકે આદત આપસે કયુ કર નહો હરદમ,
કરામતમેં હો લાસાની મોહેયોદ્દીન જીલાની.
બટકતે નજેઅ મેરી મુશકીલે આશાન એક દમમેં,
કરેંગે ગૌસે સુબહાની મોહેયોદ્દીન જીલાની.
યેહી હે આરઝુ દીલમેં કે હોંઝે દમ બદમ મુજકો.
તુમ્હારા ફયઝે રૂહાની મોહેયોદ્દીન જીલાની.
છુડાદો શીકે દુન્યાસે મીલાદો હક તઆલાસે.
મેરે પ્યારે મેરે હામી મોહેયોદ્દીન જીલાની.
ઝુલેખાંકી તરેહ શયદા હે હમપર લુફ ફરમાઓ,
અય મેરે માહે કીનઆની મોહેયોદ્દીન જીલાની.
જહે કીસમત જહે ઇજ્જત અઝલસે હો ગયા સુફી.
સગે મહબુબે સુબહાની મોહેયોદ્દીન જીલાની,

ગઝલે-મીરાંશાહ.

સદા દીલમેં તસવ્વુર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા,
લઝીઝા નામ બેહતર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા;
કલામે હુસેન નુરાની જમાલે જલવા રહમાની,
મીસાલે માહે અનવર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા,
શરીફે અબ્દુલો બાબીર રહીહે ઝાહીરો બાતીન,
સહારા રોઝે મેહશર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
જીસે બાહીશ હો ફરબે વાસીલે હક જતે મે અલ્લાકી
ચલા જાવે ખુલા દરહે અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
મરીઝે બાવતાં હું મુનિસો હમદમ નહીં કોઇ,
દો આલમમેં વોહી ઘર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
સગે દરબારે આજીઝ હું બહોત રંજુર મીરાંશાહ,
અય સાકીને જલધર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા.

ગઝલે-જલીલ.

સલામત દસ્તે વહશત. [illegible] કરે હમ જોકે [illegible]નમે.
ચોલી ખુદ જાંકે ગી દમ[illegible]મેં જો હુવીયાં હૈં દામનમેં.
ખુતો તુમ સમઝે [illegible] જલુ ક્યા ફાયેદા ઉસસે,
તુમ્હારે સાથ જાયેં મેરે દુશમન ખઝમે દુશમનમેં.
સીવા ઇસકે કે દો ચાર ઓરભી મુલાકાત હો જાયેં,
નતીજા ક્યા હે ઉસકા તુમ જો આ બેઠેહો ચીલમનમેં
ઉદાસી બેકસી સબકો યહી સર ફોડના અપના,
લગે હે લાલ ક્યા અયસે હમારે સંગે મદફનમેં.
પીરાતે હો જો તુમ જુનારમે તસબીહકે દાને,
જલીલ આછ્છા હે રીશતા જોડદો બીરહમનમેં.

ગઝલે-કલયર.

સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલીવાલે
તેરી સુરત કા બાલી નૈયન પ્રેમરસ મતવાલી
ઝુલ્ફેં કાલી કાલી પીવારી દીખલા ચાંદસે મુખડેવાલે
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલીવાલે
તેરા શમશદ માહે મુનુવ્વર તેરા કુત્તા હે ચશ્મ એ કોશર
[illegible] તુમ્હા તેરા મીશવાક જીસકે રોજ જહાંમે નીરાલે
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલીવાલે
છોળી મસજીદ મનકા માવા રેહમત લાજીયો બોજન હારા
અબતો જપું હું નામ તેહારા મવલા ઇસીમે હમકો નીભા લે
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલીવાલે
જીસે પીત કા હે એકરાર દીલકા પુરા કરો ઇકરાર
અબ બેઠે હે તેને ધરબાર અબ કાહે બેડે ચીરેબન ડલે,
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલીવાલે,
કલીયર અજેજ આયા દરપર રો રો કહે વો સાહબ સરવર
મેરી ખુદીકો મુજસે મીટાદે મીરાં દાતા બોલે બાલે
તેરે દરપે જો કોઇ આયા-બેડા તુને પાર લગાયા
ઉસકી મુરાદ તુ બર લાયા-મેરે મીરાં બોલે બાલે
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલીવાલે

શાએર } કબતક તેરી જુદાઇ કે સદમે ઉઠાયે દીલ,
હરરોઝકે સીતમકી કહાં તાબ દીખલા એ હમ.

ગઝલે—કલીમ.

સરકો તનસે જુદાં કરે કોઈ [illegible]તના મેરા અદા કરે કોઈ
દિલ નિછાવર કીયા કરે કોઈ ટુકડે જો કો ફીદા કરે કોઈ
જલવએ યાર દેખતા હય તો ચશ્મે હરબીનો વા કરે કોઈ
જબ મઝા હયકે દાસ્તાને ગમ મેં સુનાઉં સુના કરે કોઈ
એક દમ યુ નહીં ભરોસા હય રેહકે દુન્યા મેં ક્યા કરે કોઈ
એહી કીસમત મેં અપની લીખ્ખા હય હમ સહે ઓર જફા કરે કોઈ
રાહે ઉલફત મેં અય કલીમ કદમ ખ્યાલ કરકે ધરા કરે કોઈ.

શએર { કભી કહિં હુવા કી નકાબ કહીં,
લુટાકે આપ હો ક્યા દોલતે શબાબ કહીં.

ગઝલે—દાગ.

સખ્ત આના તો મોહબ્બતમેં બહોત મુસ્કીલ હે,
મોતભી તો નહી ઇસકો યે વોહ કાફીર દીલ હે.
હીજર હે આફતે જાં જલસે બલાયે દીલ હે,
આદમીકે લીયે હર તરહેકી ગરઝ મુસ્કીલ હે.
હમને જો રોઝ કે ખીલવતમેં કહા થા ઉસસે,
આજ કહેતા વોહ રકીબોંસે સરે મેહફીલ હે.
હશ્રકે દીન તો મીલોગે યે કીયા મેંને સવાલ,
શોચકર દેરમેં ઝાલીમને કહા મુસ્કીલ હે.
જમા હેં જીસ કદર આશુફતા ખુદા ખયેર કરે,
ઉસકી હર હર શીકને ઝુલ્ફમેં એક એક દીલ હે.
હમકો કિસમતને દીયા દાગે તમન્ના અય દાગ,
વોહી મીલતા હે જીસ દાનઆમકે જો કાબીલ હે.

ગઝલે—ફીદા.

સદઝમીં અલ્લાહ ક્યાંહે હરરીઝ અજમેરકી,
ફીર દેખા મુજકો બહારે ખુશનુમાં અજમેરકી.
રોઝ કરતા હું ખુદાસે ઇલતીજા અજમેરકી,
માંગતા હું શાહે તયબાસે દુઆ અજમેરકી.
આતીહે શોકે ઝીયારતતેં યહાં ખલકે ખુદા,
બડગઇ સો ફીર ક્યા ઉજસે શહાં અજમેરકી.
જાંનીસારે ખ્વાજા સાહેબ હોગયા હું અય ફીદા,
ભાયગી ક્યું કર સેરે દીલસે વીલા અજમેરકી.

ગઝલે—આશીક.

સખીરે મએં પીતમકો કયુંકર મનાઉં,
યેહ આતાહએ જીમેં કે જોગન કહાઉં.
છુપાકર સનમ મુજહકો એસાહી દેખે,
તો લાઓ ભભુત અપને મુંહપર લગાઉં,
મનાઉં પીયાકો મએં કીસ કીસ તરેહ અબ,
યેહ દર્દે જીગર જાં મએં કીસકો સુનાઉં.
પીઉ પીઉ કહે સરકે બાલોંકે અપને,
ઉદાસન કહાઉં જટાં મએં બનાઉં.
ફીરૂં મએ નડર હો ગલે ડાલ ઘંટા,
જઉ અએહું દીલકી મય ધુની જગાઉ.
નહી કાન કુછ ખબર આશીકકો ઉસ બીન,
કે લે નામ અલગ દીલકો અપને રીજહાઉ.

ગઝલે-જમાલી.

સાબેર તુમ્હારા નકશા આંખોંમેં છા રહા હે,
સાબેર તુમ્હારા જલવા દીલકો લુભા રહા હે,
કલીયરકી બાદશાહી સાબેરકો દી ખુદાને,
સાબેરકે દરપે બંદા ધુની રમા રહા હે,
દુન્યાકા મીટ ગયા ગમ ઉઠતા કદમ હે હરદમ,
સાબેરકા શોક અયસા દીલમેં સમા રહા હે,
આંખનગે નજરમેં જાનો દીલો જીગરમેં,
શાને ખુદાકે સાબેર જલવે દીખા રહા હે,
હે લબપે નામે સાબેર દીલમેં મુકામે સાબેર,
સાબેરકે દરકા રસતા વાજેહ બતા રહા હે.
ઉશ્શાકકો બુલાકર ઉલફત જતા જતાકર,
મયદાને કુર્બી સાબેર બસતી બતા રહા હે,
બાસતરસે અપને ઉઠકર ચલ તુ બસુયે કલીયર,
સાબેર તુઝે જમાલી દરપર બુલા રહા હે.

ગઝલે-કલીમ-કવ્વાલી.

સાકીને મસતે જામેં હકીકત પીલાનાં દીયા,
આંખે મીલાકે મુજકો ખુદાસે મીલા દીયા.
અબ જાન જાએ યા મેરે સરપર આએ મુસીબત,
ઉલ્ફતકી રાહમેં કદમ આગે બડા દીયા.

ઓઝે નીહાને ઇશ્કકા કયા પુછતે હો હાલ,
દીલકો કીયા કબાબ જીગરકો જલા દીયા.
મય હું ન તુ હે ઓર ઝમી હે ન આસમાં,
સબ એક હે જો નકશે દુઇકો મીટા દીયા.
અપનાં દમાગ કયું ન હો અરશે અઝીમ પર,
સર ખ્વાજએ બુઝુરગ કે દર પર ઝુકા દીયા.
દેખા બલા કશાને મોહબ્બતકા ઇઝતેરાબ,
એક આહ કી તો અરશે બરીં કો હીલા દીયા.
હઝરતકા રવઝા દેખ મદીનેકા જા કલીમ,
હમને તુજેહ બેહીશત કા રસતા બતા દીયા.

શએર } વોહ શહનશાહ મંય દુરવેશ સુવાલે બોસા,
ઉસે દેખો મુજેહ દેખો યે તમનના દેખો.

ગઝલ—અખતર કવ્વાલી.

સાગીરકીહવસ મુરશીદે મયખાનાં નહીં હે,
ચીલલુહીસે પીલેગે જો પયમાનાં નહીં હે,
અચ્છા ન સહી ગર મએ મયખાનાં નહીં હે,
સાકી યે તેરી નરગીસે મસતાના નહીં હે.
ઇશાકકો જબ લોટતે દેખા તો વો બોલે,
યે જલવગહે નાંઝ હે મયખાનાં નહીં હે.
ઇસ સોખતા કીસમતકો લગે આગ ઇલાહી
જો શમઅરૂખે યારકા પરવાના નહીં હે,
સર હકને દીયાહે કે રહે ઇશકકા સવદા
દીવાનાં ઉસે કહીયે જો દીવાના નહી હે
મુમકીન વહીં ગફલતહો તેરી યાદસે લયલા
મજનુ તેરા હુશીઆર હે દીવાના નહીં હે,
સુનતેહો અગર તુમતો જીગર થામકે બેયઠો,
દરદે દીલે અખતર હે યે અફસાનાં નહીં હે.

શએર } નહીંયે જો કલ મુકુ લગાને કે કાબીલ,
હુવે આજ બાતેં બનાને કે-કાબીલ.

(બદનકી-રેલ્વે-મેહરૈદરબચાં)—ગઝલ.

સુનો તુમ ગઓરસે યારો યેહી હમને બિચારી હે,
હે જબસે રેલકા ઇજીન યેહી હાલત હમારી હે.
હવાઓ આબ માટી આગકા પુતલા હે આમદકા,
ખુદાકે હુકમસે ઉસકે બદનમેં રુહ ઉતારી હે.

ચલે ઇંજીન સડક પર લોહેકી બે એષ્ડક દોડે,
સવાઇ ઇસકી ખાતીરસે યે સબ બાગો બહારી હે.
મુસાફીર હેં અદમકે સબ વહાં એક રોજ જાઇંગે,
ફરીસ્તા મૌતકા આયા તો ફીર કયા ઇંતેઝારી હે.
કરો જબ ધ્યાન ચલનેકા ધુંવા દીલસે નીકલતા હે,
હે નીકલી આહકી સીટી નીહાયત બેકરારી હે,
ચલો જલદી બજી ઘંટી ટીકીટ લેનાહે બાબુસે,
અગર કુછ માલ રખતેહો તો કયા ઉમદા સવારી હે,
ચલે ગો હાથ ખાલી બે ટીકીટ બયઠે હો ગાડીમેં,
ખબર દે તાર બરકી હર જગેપર રૂબકારી હે.
સુઝે હે બોઝ ઉસ પુલકા કજો હે પુરતે દોજખ પર,
ચલેંગે દોડકે કયુંકર ગુનાહકા બોજ ભારી હે.

ગઝલ–ઠુમરી–રાગ દેશ.

સુનો તુમ યાર પરદેશી, બચન કયસે નીભાવોગે હો, બચન–ટેક.
નદીઆં જોરસે બેહતી કરૈયાં સુજ ના પડતી,
પોકારૂં અપની હીમ્મતકું લગાદે પાર મેરી નઇઆં–સુનો.
બાલપણુ ખેલમે ખોયા, જુવાની નીંદ ભર સોયા.
બુઢાપા દેખકે રોયા, નબીજી આસરા તેરા–સુનો.

ગઝલ–મુસ્તઝાદ–હુસેન.

સોતા હય ગલે ધગકે જો વો યાર પલંગપર, કયા નાઝો અદાસે,
અતી હય લપટ ફુલંકી મેહકાર પલંગપર, ઉસ બદે કબાસે.
હે સુર્ખ જો પોશાક તો ઇસ ગોર બદનપર, સજતી હે સજાવટ,
રખતા હય અજબ તરેહે કર ગુલઝા પલંગ પર, આંચલકી જીધાસે.
સાડી મેં તેરે સદકે ઝરા જામકો બદલે, જો શોક સિવા હો,
જો સાથ રહું યારકે શરશાર પલંગ પર, સર મસ્ત નયેસે,
હે આરઝુ દિલકી જો વોહ આગોશ મેં આવે, ખ્વાહિશ હય મેરી મેહ,
સો જાવે તો જાઉં મેં બલહાર પલંગપર, મિન્નત હે ખુદાસે,
રંગીની તેરે શએરકી સુન સુનકે હર્સી અબ, મુસ્તઝાદ હુવા દિલ,
તુ ખુશ રહે ઓર પાસ હો દીલદાર પલંગપર, હર રોઝ રઝાસે.

ગઝલ—હુસેની.

શરમીન દેહ કમર હુએ તેરી તસવીરકે આગે,
સમખુલ હુયે ખીજલ ઝુલકડી જંજીરકે આગે.
આશકકાં તો કુછ બસ નહીં આશુકકે આગે,
રાંઝે કા તો કુછબશ નચલા હીરકે આગે.

બોલવાકે હમેંગે નીગેહસે હુવે કીયા કતલ,
જાનાહી નાથા કાફરે બે પીરકે આગે,
કુશ્ચ દરદ કી દારૂં નહિ બીન સબર હુસેની,
તદબીર તો ચલતી નહીં તકદીરકે આગે.

ગઝલે—યુસુફ.

શરાબે શોકકા સાકી મુઝે એક જાય ભરકરદે
રહું દરબાં તેરે દરકા કરમ ઇતના અગર કરદે
મુઝે દરપર બુલાકર તુ દવા અયસી તબીબાદે,
કે જીસસે યારકો દેખું મેં વોહ દીલકી નઝર કરદે,
શરીઅત ઓર તરીકતબી હકીકત હો અયાં મુઝપર.
ખુદાયા માઅરેફત કીબી મેરે દીલકી નઝર કરદે.
હમેશા મેં રહું રાઝી રઝામેં તેરી અય ખાલીક,
તુ અબ સદકા હબીબ અપનેકા અતા મુઝકો સબર કરદે.
મેરી હરદમ દુઆ તુઝસે યેહી હેગી મેરે મવલા,
કહીં શેહરે રસુ—લુલ્લા હમેં મેરા ગુજર કરદે.
મદીને જાઉં મેં ઉડકર અભી પલ ભરમેં અય દરીયા,
ખુદા ગર અપની રહમતસે મેરે બાઝુમેં પર કરદે.
તમન્ના રોઝો શબ અપની ખુદાસે હે યેહી યુસુફ,
ઇલાહી અપની રહમતસે તુ યસરબમેં ગુજર કરદે.

ગઝલ—યુઝફ.

શરાબે ઇશ્કકો પીકર મઝા કુછ ઓરહી દેખા,
કે હોકર કિનસે હમ—બિસતર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.
મોહબ્બતમેં મઝા કયા હે કોઇ પુછે તો કેહદુંગા,
હે ઇશ્કે યારમેં આકર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.
બ—કુચે યાર જબ પહોંચે ગમે દીલ મીટગયા વલ્લાહ,
ગમે હમ ઉનકે જબ દરપર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.
નહીં શક ઇસમેં હે વલ્લાહ તુમ ઇસે યારો યકીંલાઓ,
હે અવ્વલ મરનેસે મરકર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.
ન હરગીઝ, હમસે તુમ પુછો સનાયે ઇશ્ક અય યુસુફ,
મુસીબત ઇશ્કમેં ભરકર મઝા કુછ ઓરહી દેખા,

ગઝલે—મુલતાન.

શાને નબી તુમહી હો જાને અલી તુમેહી હો,
અજમેર વાલે ખાજા દીલ વલી તુમહી હો.
પોતે હૈ જીસકે દરપર સાઇલ તમામ મકસદ,

અમરી કરીમ નામી અયસે સખી તુમહીં હો.
ઇસલામકી હીમાયત લારેબ કીહે તુમને,
બેશક મોહને દીને પયગંમરી તુમહીં હો.
પીરાને ચીસ્ત જીસપર કરતેહેં ફખ્ર હરબદ,
વોહ દુસરા નહીં હે વોહ એકહી તુમ્હીં હો.
હાજત તલબ તુંમહીસે હોતેહેં અહલે મકસદ,
મુફલીસકો અપને દરપર કરને ગની તુમહીં હો.
સુલતાનકી તરેહસે મદદાહ હે જમાના,
અયસે ગરીબ પરવર નામી વલી તુમહીં હો.

ગઝલે-કાલોન.

શીકસતે દીલ તેરે કુચેમેં આન બેઠે હંય
ફનાકી કીસ્તીમેં લાખો હજાર બેઠે હંય.
ખુદાકે વાસ્તે સુરત દીખા દે ઓ જાલીમ.
લબોં પેદમહે તેરે ઇન્તેજાર બેઠે હેં,
કભી ન આનકે પુંછા કે યાર કયસે હો.
હજાર દરદ કલેજે દબાયે બેઠે હંય,
ખુદાકે વાસ્તે પરદેસે તું નીકલ બાહેર,
બહોત દીનોંસે તેરે ઇન્તેજાર બેઠે હંય.
ફીરરાકે યારમેં કયની રંગાઇહે કાલોન,
તેરે મજારપે ધુંની રમાયે બેઠેહે,

શાએર { તુમહારે દૈરે નયુસીક, કુરબાનહો મેરા ઇમાન,
તુમહારી જાન મીઠી નજર મેરી પારસાઇહે,

ગઝલે—મુમતાજ.

શી-ફ્એ રોજે જમાં જયસી હે શોહરત તેરી,
કયસી ઇતરાઇ "હુઇ ફીરતી હે ઉમ્મત તેરી.
રેહને દેના મુઝે દામનકે તલે રોજે જઝા,
જીસ્તજુ મેરી હયરાન નહો રહમત તેરી,
મેં તો કયા રોતા ગુનાહ હોતેહેં મુઝસે નાદમ,
યાદ આજાતી હે જીસ વકત શફાઅત તેરી,
રશ્ક કયા આતા મુઝે દેખકે તોકીરે બિલાલ,
મુંઝસે હોજાતી અદા કુછભી જો ખીદમત તેરી.
લા-મકાંસે દીલે ઉશ્શાક નહીં કુછ પહોંચા,
વહાં ખુદા રેહતા હે ઓર યહાં હે સુરત તેરી.
તું હુઆ ઓર મદ-હતે મહબુબે ખુદા અય મુમતાઝ,
છોટા મોંહ ઓર બડી બાત હે જુરઅત તેરી.

ખાસ ઉપયોગી નવીન નોવેલો

કઠોર કચ્છી કે ઉછળતું મુડદું ભા. ૧ લો	૨-૮-૦
,, ,, ભા. ૨ જો.	૩-૯-૦
સુધારાનો સાર કે કીસ્મતનો પ્રહાર.	૧-૮-૦
ભાગ્યનો પારસ પાકું કપડાનું પુઠું છતાં કિમ્મત માત્ર	૨-૦-૦
ધી ન્યુ ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ ભા. ૧ થી ૮	૩-૮-૦
ચપળા અથવા ચોર્યાસીનું ચક્ર.	૨-૮-૦
હનુમાનની મુર્તિ.	૨-૦-૦
ખુની બેગમ.	૨-૦-૦
દરીયાની ડાકણ.	૨-૦-૦
ધી ઈંગ્લીશ ટીચર	૧-૮-૦

ગઝલ કવાલીયોંકે શોખીનોકે લીયે ઉર્દુ જબાનમેં

દીલખુશ કિતાબો.

ગઝલે મેહફીલ ઉર્ફે પરસ્તાને કવાલી.	૧-૦-૦
મહેફીલે મંઝીલ ઉર્ફે ગૌહરે કવાલી.	૦-૧૨-૦
ચમનમેં પુર બ્હાર ઉર્ફે કવાલીએ ગુલઝાર.	૦-૪-૦
ગઝલે બ્હાર ઉર્ફે ગુલશને કવાલી.	૦-૪-૦
પરસ્તાને મુંબઈ ઉર્ફે બ્હારે બુલબુલ.	૦-૪-૦
ગઝલે દીલારામ ઉર્ફે દીલખુશ કવાલી.	૦-૪-૦
ગૌહરે ઇસ્ક ઉર્ફે બુલબુલે કવાલી.	૦-૪-૦

ચપળા અથવા ચોર્યાસીનું ચક્ર

એક ચમત્કારિક હિન્દુ સંસારી વારતા.

જો ઉત્તમ સ્ત્રી ચરિત્ર વાંચવું હોય તો આ વારતા વાંચો

શા માટે આ વારતા વાંચશો ?

જો નીતિની નિશાની જોવી હોય
જો સતીના સુલક્ષણો સમજવાં હોય
જો સંસારી શોભા સાંભળવી હોય
જો સત્યાગ્રહ શોભાવવો હોય

તો વાર વાંચો.

મળવાનું ઠેકાણું,

બુકસેલર લલ્લુભાઈ નારણદાસ.

શીમડાચોક—સુરત